

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/287/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2215208926
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 08. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2215208926.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Hýbelovej a členov senátu Mgr. Fedora Benku a Mgr. Kataríny Arnouldovej, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., Hodžova 11, Žilina IČO: 31 575 951, proti žalovanej: N. M., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom Z. XXX, o zaplatenie 1.476,63 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 7. januára 2016, č.k. 9C/260/2015-65, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti, v časti učenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky a v časti trov konania ruší a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.470 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.470 eur od 10.7.2013 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok prvý), vo zvyšku súd návrh zamietol (výrok druhý), uložil žalovanej povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 81,52 eur z titulu zaplateného súdneho poplatku za návrh, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku (výrok tretí) a učil, že zmluvná podmienka uvedená v úverovej zmluve č. 35918 zo dňa 7.3.2013 bod 4.1. a 4.2.: „ ak klient nezaplatí anuitnú splátku včas, banka má právo na úrok z omeškania vo výške 5% z nezaplatenej anuitnej splátky až do jej zaplatenia. Ak klient poruší alebo nesplní akýkoľvek záväzok vyplývajúce z úverovej zmluvy a vzniknutý kedykoľvek počas jej trvania vrátane omeškania v zmysle predchádzajúceho bodu 4.1 alebo nespláca riadne a včas iný úver, alebo pôžičku poskytnutú bankou, banka je oprávnená žiadať predčasné zaplatenie zostatku úveru s prísl. za podmienok uvedených v úverovej zmluve a všeobecných obchodných podmienkach, požadovať od klienta pokutu za porušenie zmluvných podmienok v zmysle sadzovníka poplatkov, a to za každé jednotlivé porušenie zmluvnej povinnosti vrátane povinnosti podľa bodu 3.3 trestnoprávna zodpovednosť klienta tým nie je dotknutá“, je neplatná z dôvodu neprijateľnosti tejto podmienky (výrok štvrtý).

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil aplikáciou ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) a § 11 ods. 1 písm. a) Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, vecne dôvodil, že žalobca sa návrhom zo dňa 29.4.2015 domáhal na súde zaplatenia sumy 1.476,63 eur s prísl. titulom neuhradených záväzkov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, uzavretej so žalovanou dňa 7.3.2013. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru v celkovej výške 1.500,00 eur, ktorú sumu sa žalovaná zaviazala uhrádzať v 48 mesačných splátkach, vo výške po 45,27 eur so splatnosťou jednotlivých splátok do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca. Súd preskúmal zmluvu o úvere a dospel k záveru, že je potrebné ju posudzovať ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorá podlieha režimu Zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy a Obč. zákonníka č. 40/1964 Z.z. Súd po preskúmaní náležitostí úverovej zmluvy dospel k záveru, že pre absenciu náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. k) sa úver považuje v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaná je preto povinná zaplatiť žalobcovi len skutočnú výšku poskytnutého úveru

bez zmluvných úrokov, prípadne poplatkov. Výška poskytnutého úveru predstavuje sumu 1.500 eur a z prehľadu splátok uhradených žalovanou vyplýva, že žalovaná uhradila celkovo sumu 30,00 eur, teda jej dlh na istine úveru predstavuje sumu 1.470 eur (1.500 eur - 30 eur). Súd návrh vo zvyšku zamietol a to do sumy 104,42 eur, spolu s príslušenstvom. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a žalovanú zaviazal na zaplatenie súdneho poplatku za podaný návrh vo výške 81,52 eur podľa pomeru jej neúspechu v spore.

3. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca s návrhom, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a žalobe vyhovel v celom rozsahu, a v časti výroku o neprijateľnosti zmluvnej podmienky aby napadnutý rozsudok zrušil a konanie zastavil. V odvolaní uviedol, že súd prvej inštancie odôvodnil svoje rozhodnutie jedinou vetou, a síce, že v úverovej zmluve č. 35918 zo dňa 7.3.2013 absentujú náležitosti podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k), v dôsledku čoho sa tento úver považuje v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. za bezúročný a bez poplatkov. Prvoinštančný súd pritom záver o absencii zákonných náležitostí zmluvy vo svojom zdôvodnení nekonkretizoval, neuviedol ktorá z náležitostí citovaného zákonného ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) (t.j. výška, počet, termíny splátok istiny úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia) absentuje v predmetnej úverovej zmluve tak, že to má za následok zákonom predpokladané sankcie vo vzťahu k nároku žalobcu. Podľa názoru žalobcu ale všetky základné zákonné náležitosti úverovej zmluvy vrátane tých, ktoré sú vymedzené v § 9 ods. 2 písm. k) citovaného zákona, sú uvedené v článku 1 ods. 1, 2 úverovej zmluvy. Na základe uvedeného má žalobca za to, že súd prvej inštancie vychádzal pri rozhodovaní z nesprávneho právneho posúdenia veci, pokiaľ žalobu vo zvyšku zamietol. Žalobca sa tiež nestotožňuje s názorom okresného súdu, podľa ktorého úrok z omeškania vo výške 5% predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, keďže takáto výška úroku vyplýva priamo z § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy a zároveň ustanovenie § 3a citovaného nariadenia ustanovuje, že ak je predmetom spotrebiteľskej zmluvy poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi, sankcie za omeškanie spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov nesmú spolu prevýšiť priemernú hodnotu RPMN, naposledy zverejnenú podľa osobitného predpisu pred vznikom omeškania o viac ako 10 percentuálnych bodov ročne a súčasne nesmú prevýšiť trojnásobok úrokov z omeškania podľa tohto nariadenia vlády, pričom za rozhodujúcu sa považuje RPMN pre obdobný typ spotrebiteľského úveru. Preto dojednaný úrok z omeškania vo výške 5% nespôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a nemožno naň hľadieť ako na neprijateľnú zmluvnú podmienku. Banka si totiž mohla v čase uzavretia zmluvy so žalovanou dohodnúť sankcie za omeškanie až do výšky trojnásobku základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky zvýšenej o 5 percentuálnych bodov. Žalobca sa nestotožňuje ani s názorom prvoinštančného súdu, pokiaľ ide o neprijateľné dojednanie predčasného zaplatenia zostatku úveru, poukazujúc pritom na § 53 ods. 9 O.z., v spojení s ustanovením § 565 O.z., z ktorých zákonných ustanovení jednoznačne vyplýva, že žalobca si môže v zákonom stanovených prípadoch voči žalovanému uplatňovať právo na zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, ale tieto zákonné ustanovenia súd vôbec nevzal do úvahy. Z uvedeného vyplýva, že zmluvná podmienka, ktorú prvoinštančný súd vyhodnotil ako neprijateľnú, je v celom rozsahu v súlade s rozhodnou legislatívou, a nespĺňa žiadne zo zákonných kritérií určených pre neprijateľnosť zmluvných podmienok. Súd teda nesprávne vec právne posúdil, nakoľko na daný právny vzťah neaplikoval príslušné právne normy.

4. Žalovaná sa k podanému odvolaniu nevyjadřila.

5. S účinnosťou od 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. (Civilný sporový poriadok, ďalej „CSP), ktorým bol zrušený zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov, v zmysle § 470 ods. 1 ktorého, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej len CSP) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, 380 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, pretože rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

7. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 16C/19/2015 je zaplataenie sumy 1.476,63 eur s príslušenstvom titulom neuhradených záväzkov zo zmluvy o úvere, uzavretej medzi žalobcom a žalovanou dňa 07.03.2013. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým žalobu v časti presahujúcej 1.470 eur zamietol a v časti určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky.

8. Odvolacím dôvodom tu je tvrdenie, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a tiež je tu existencia vady konania, spočívajúca v nepreskúmateľnosti rozhodnutia, keď súd svoje rozhodnutie odôvodnil iba jednou vetou.

9. Podľa § 157 ods. 2 O.s.p., účinného v čase vydania prvoinštančného rozhodnutia, v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

10. Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým sa znemožní účastníkovi konania realizácia procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok, resp. od 01.07.2016 Civilný sporový poriadok, priznáva, pričom odňatie možnosti konať pred súdom je relevantné vtedy, ak išlo o postup nesprávny (uvažované z hľadiska zachovania postupu súdu určeného zákonom alebo ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi) a ak sa postup súdu prejavil v priebehu konania, a tiež pri rozhodovaní. Nezávislosť rozhodovania všeobecných súdov sa uskutočňuje v ústavnom a zákonom procesnoprávnom a hmotnoprávnom rámci. Procesnoprávny rámec predstavujú predovšetkým princípy riadneho a spravodlivého procesu ako vyplývajú z článku 36 a nasl. Listiny základných práv a slobôd, ako aj článku 46 Ústavy SR. Jedným z týchto princípov predstavujúcim súčasť práva na riadny proces a vylučujúcim svojvoľu pri rozhodovaní je i povinnosť súdov svoje rozhodnutia odôvodniť a to spôsobom zakotveným do 30.06.2016 v ustanovení § 157 ods. 2 O.s.p. účinnom aj v čase vydania napadnutého rozhodnutia, a obdobná úprava s menšími odchýlkami je obsiahnutá aj v aktuálne platnom CSP, v jeho ust. § 220 ods. 2. Z odôvodnenia rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. V prípade, ak sú právne závery súdu v extrémnom nesúlade s vykonanými skutkovými zisteniami alebo z nich v žiadnej nožnej interpretácii odôvodnenia súdneho rozhodnutia nevyplývajú, treba považovať takéto rozhodnutie za rozporné s článkom 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, ako aj článkom 46 Ústavy SR.

11. Dostatočné a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia je v demokratickom právnom štáte základnou podmienkou legitimacy každého rozhodnutia súdu. Iba ak je rozhodnutie súdu dostatočne, racionálne a presvedčivo odôvodnené, má verejná moc morálne právo vynucovať jeho rešpektovanie a adresáti rozhodnutia majú morálnu povinnosť ho rešpektovať. Ak súd takto nedokáže odôvodniť svoje rozhodnutie, jeho rozhodnutie sa javí ako svojvoľné - teda neobhájiteľné, prijaté bez opory v práve a nelegitímne.

12. Preskúmaním napadnutého rozsudku odvolací súd zistil, že tento nespĺňa vyššie uvedené požiadavky podľa § 157 ods. 2 O.s.p.. Z jeho odôvodnenia nie je zrejmé, ako dospel súd k záveru, že úver treba považovať za bezúročný a bez poplatkov a to pri jednoduchom všeobecnom konštatovaní, že zmluva neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z. Citované ustanovenie obsahuje totiž viacero údajov, ktoré by mali byť v zmluve o úvere obsiahnuté, súd však v tejto súvislosti nič bližšie vo vzťahu k zmluve č. 35918 zo dňa 07.03.2013 nekonkretizoval. Zvyškové zamietnutie žaloby bolo nedostatočne odôvodnené aj s ohľadom na skutočnosť, že žalobca sa domáhal okrem istiny, úrokov z úveru a poplatkov, tiež vyčíslených úrokov z omeškania vo výške 5% z neuhradených splátok za dobu do zosplatenia úveru (do 09.07.2013), s ktorou uplatnenou sumou sa súd prvej inštancie nijakým spôsobom nevysporiadal, keď zvyškové zamietnutie žaloby zdôvodnil en bloc iba citovaným ustanovením § 9 ods. 2 písm. k) v spojení s § 11 ods. 1 písm. b) zák. č. 129/2010 Z.z., pričom zároveň žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5% ročne priznal ale až od 10.07.2013 do zaplataenia zo sumy priznanej istiny rovnako bez bližšieho zdôvodnenia. Ak súd bol toho názoru, že žalobca bol oprávnený domáhať sa len nesplatenj istiny úveru, bolo treba sa vysporiadať so všetkými ostatnými žalovanými nárokmi a riadne zdôvodniť ich zamietnutie, čo súd prvej inštancie neurobil, a z jeho rozhodnutia tak zrozumiteľne a presvedčivo nevyplýva, ako vlastne súd vykladal ním citované ustanovenia právneho

predpisu. Rozhodnutie v zamietajúcej časti je tak nepreskúmateľné a rovnako nepreskúmateľné je potom aj v časti určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky, v ktorej odôvodnenie celkom absentuje a niet tak vôbec z čoho usudzovať, akými úvahami sa súd riadil, keď zmluvnú podmienku uvedenú v úverovej zmluve č. 35918 zo dňa 7.3.2013 v bode 4.1. a 4.2. považoval za neplatnú z dôvodu jej neprijateľnosti.

13. Uvedené nedostatky mali za následok, že napádané rozhodnutie nespĺňa vyššie citované požiadavky na riadne odôvodnenie rozsudku. Jedná sa o závažné procesné pochybenie, v dôsledku ktorého došlo k porušeniu práva strán sporu na spravodlivý proces a zároveň k odňatiu im možnosti konať pred súdom, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu.

14. Z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie postráda náležitú argumentáciu vo vzťahu k zamietajúcej výrok a k výroku určujúcej neplatnosť zmluvnej podmienky, ako aj vzhľadom na absenciu komplexného hodnotenia vykonaných dôkazov (každý jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti), chýbal argumentačný základ, ktorý by mohol odvolací súd preskúmať.

15. Uvedeným procesným postupom a rozsudkom súd prvej inštancie znemožnil odvolateľovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné právo v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom tento nedostatok nebolo možné napraviť pred odvolacím súdom, a preto odvolaciu súdu nezostalo nič iné, len v zmysle § 389 ods. 1 písm. b) CSP rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých častiach (t.j. v časti zvyškového zamietnutia a v časti určenia neplatnosti zmluvnej podmienky) a v závislom výroku o trovách konania zrušiť a podľa § 391 ods. 1 CSP vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

16. Po vrátení veci súd prvej inštancie opätovne posúdi predložené listinné dôkazy a vyhodnotí dokazovanie tak, aby právne závery, ku ktorým dospeje, mali oporu vo vykonanom dokazovaní. Konkrétne podriadi súdnemu prieskumu náležitosti úverovej zmluvy a zmluvné dojednanie, ktoré je podľa jeho názoru neprijateľné, následne vo veci opätovne rozhodne, pričom svoje rozhodnutie i v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP odôvodní. Svoj právny záver zdôvodní zo všetkých zákonných hľadísk, ktoré v danej veci prichádzali do úvahy tak, aby stranám sporu bola daná odpoveď na podstatné a relevantné argumenty, aby vyriešenie konkrétneho právneho problému bolo jasne a zreteľne dané (rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 193/06, III. ÚS 198/07).

17. Uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).